

'The Killer Bee Guy'

In het oude mijnstadje Bisbee in Arizona woont een imker/winkelier R.Booth, die vanwege voortvarend ondernemerschap de gouden 'marketing medaille' heeft ontvangen. Een van zijn baantjes was het opruimen van overlast gevende wilde volken van de geafricaniseerde honingbij, de zg. 'killerbee'. Dat leverde hem jaarlijks heel wat (raat)honing op, die hij op straat rondventte aan toeristen. Iedereen mocht eerst proeven, 'niet met van die kleine tandenstokerhoutjes, maar met flinke toastjes'. Door het verkoop-succes aangemoedigd breidde hij zijn handel uit met eigengemaakte producten zoals mede, mierikswortel-honingsaus, honingboter en diverse honingmosterds. Booth had twee bijenstanden, een met Europese bijen en een met de agressievere maar goed honing producerende geafricaniseerde bijen. Zijn Europese bijenstand kwakkelde en gaf hem steeds nieuwe tegenslag: of de bijen waren dood door mijten, of zijn honing was door beren gestolen, of zijn Europese bijen waren geafricaniseerd. Daarom wijdde Booth zich tenslotte alleen aan zijn fellere bijen. Voor al zijn honingproducten gebruikte hij vervolgens één uitdagende en gepatenteerde merknaam: 'Killer Bee'. Op zijn etiketten pronkt nu een flink gespierde, mannelijk uitziende batman-achtige karikatuurbij. Over smaak valt te twisten, maar de verkoop schiet sindsdien omhoog.

American Bee Journal, September 2005.

Minder insecticide, meer honing

Goed nieuws voor de Franse bijen; in 'Le Monde' van 9 oktober jl. staat vermeld dat de bijenvolken voor het eerst in tien jaar versterkt in plaats van verzwakt van de zonnebloemoogst terug zijn gekomen. Dit komt omdat sinds een jaar het gebruik van fipronil en imidacloprid bij de teelt van zonnebloemen en maïs is verboden. 'De oogst is in verscheidene regio's sterk verbeterd' zegt Henri Clement, voorzitter van de grootste Franse imkervereniging. 'Toch is al het leed nog niet geleden, omdat in sommige probleem-gebieden het gif door lang en overvloedig gebruik nog persistent in de bodem zit, o.a. langs de Loire en in de Vendée'.

Bayer en BASF blijven hun betrokkenheid bij de bijensterfte ontkennen; de komende maanden zal de EU zich ook uitspreken over genoemde middelen.

In Die Biene van juni 2005 wordt gemeld dat ook Duitsland de bijensterfte onderzoekt: het ministerie, de landbouw- en imkerverenigingen, bijenteelt-

buiten-snipers

berichten uit de buitenlandse bijenbladen

instituten en chemische industrie sloten een gezamenlijk protocol af voor een onderzoek van €450.000,- per jaar.

Vlaamse Imkerbond, december 2005.

Streakende scheervluchten in de zwerm

In de NRC van 28 januari jl. beschrijft Frans van der Helm het volgende interessante onderzoek over de vraag, hoe verkeners in een bijenzwerm de weg naar een nieuwe geschikte nestplek wijzen: met lokkende geurferomonen voorin de zwerm, en/of met visueel vertoon van razendsnel en lijnrecht dwars door de zwerm vliegen, in de richting van de nieuwe nestplek, ook wel streaken genaamd (kent u dat woord nog van de jaren '70: het plotselinge blootrennen?). Gedragsbiologen van de Cornell University (V.S.) zeggen de kwestie nu opgelost te hebben: de bijen in de zwerm volgen de nadrukkelijke richtingpijlen van de streakende verkeners, zonder extra geurinformatie.

De onderzoekers zetten een experiment op waarbij alleen de verkeners die voor één bepaalde nestplaats adverteerden, hun werk mochten doen. Andere adverteerders voor andere nestplaatsen werden weggenomen, dit om het vliegtraject voorspelbaar te maken. Bij fotografische trajectanalyse konden de streakers inderdaad in de zwerm herkend worden. Bij vergelijkingsvolken werd de Nasonov-geurklier afgestopt, maar deze volken wisten toch perfect de nieuwe nestplaats te vinden. Eenmaal op de nieuwe nestplaats aangekomen spelen de geurstoffen toch een onmisbare rol, onder andere om de nieuwe nestplaats te bevestigen. Hoe dat dan verliep met de gemanipuleerde volken melden de onderzoekers niet.

Animal Behaviour, januari 2006.